

హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే !
హరే రామ హరే రామ రామ రామ హరే హరే !!

నాలుగవ అధ్యాయము: దివ్యజ్ఞానము

సారాంశము:

ఆత్మ మరియు భగవంతుడు వారి సంబంధము గూర్చి తెలుపు దివ్యజ్ఞానము మానవుని పవిత్రీకరించి ముక్తి నొసగును. భగవంతుడు ఈ పరమ జ్ఞానాన్ని పురాతనకాలంలో సూర్యునకు ఉపదేశించాడు. సూర్యుడు దానిని మానవజాతి తండ్రి అయిన మనువుకు చెప్పాడు. మను దానిని ఇక్ష్వాకు ఉపదేశించినాడు. ఈ దివ్య జ్ఞానము ఆ విధముగా గురుశిష్య పరంపరా ద్వారా స్వీకరించ బడింది. ఈ అధ్యాయంలో కృష్ణుడు తన పరమాత్మ తత్వాన్ని ఇలా బోధించాడు - ధర్మానికి హాని కలిగి ఆదర్శం పెచ్చుమీరినపుడు నేను సాధుసంరక్షణ కోసం, దుష్ట శిక్షణ కోసం, ధర్మ పునస్థాపన కోసం ప్రతియుగంలోనూ అవతరిస్తుంటాను. నేను సమస్త ప్రాణులకు ఈశ్వరుడను, జనన మరణ రహితుడను అయినా గాని నా మాయాశక్తిచే నన్ను నేను సృజించుకొంటుంటాను. మానవులు నన్ను ఏవిధంగా ఆరాధిస్తారో ఆ రూపంలోనే వారిని అనుగ్రహిస్తుంటాను. రాగ భయ క్రోధాదులను త్యజించి నన్నే ధ్యానించేవారు నన్ను పొందుతారు. కర్మ ఫలాసక్తిని విడచి, నిత్య తృప్తుడై, అహంకార మమకారాలను పరిత్యజించి, సుఖదుఃఖాలకు అతీతుడైన, సమదృష్టి కలిగిన, త్యాగబుద్ధి కలిగిన సాధకునికి జ్ఞానం సులభంగా లభిస్తుంది. జ్ఞానంతో సమానమైన పావనకరం ఇంకొకటి లేదు. ఇంద్రియనిగ్రహము, శ్రద్ధ కలిగి, ఆత్మ ధ్యానం చేసే సాధకునికి పరమశాంతిని ప్రసాదించే జ్ఞానం కలుగుతుంది. జ్ఞానం లేనివాడు, శ్రద్ధ లేనివాడు, సంశయాత్ముడు ఇహపరలోకాలలోనూ శాంతిని పొందలేడు.

కృష్ణం వందే జగద్గురుమ్